

REPUBLIKA E KOSOVËS
РЕПУБЛИКА КОСОВО – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA THEMELORE E MITROVICËS

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ –BASIC COURT OF MITROVICA

К.бр. 125/17

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ – Одељење за тешка кривична дела, Председник већа Петровић Томислав, са записничарем Манојловић Јасмином, у кривичном поступку против оптуженог С.М. из села општина због кривичног дела Тешка телесна повреда из члана 189 став 5 у вези става 1 подстав 1.3. КЗРК, поступајући по Оптужници Основног тужилаштва - Одељења за тешка кривична дела из Митровице РР.І.бр. 276/2014 од 09.10.2017. године, после одржаног почетног претреса дана 13.06.2018. године и после признања кривице од стране оптуженог, донео је и истог дана јавно објавио у присуству оптуженог, његовог браниоца и оштећеног А.М. следећу:

П Р Е С У Д У

Окривљени С.М. од оца и мајке рођене рођен ..... године у селу општина где и живи, са личним бројем..... косовар, пољопривредник, нежењен, писмен завршио средњу школу-ветеринар, против њега се не води поступак за неко друго кривично дело, раније неосуђиван,

К Р И В Ј Е

Што је:

Дана 10.03.2013. године, око 13,10 часова, у селу општина у дворишту своје куће, тачније у пластенику, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан свога дела и желећи његово извршење и свестан да је његово дело забрањено, нанео тешку телесну повреду своме брату оштећеном А.М. на тај начин што је док су њих двојица пунили џакове са кромпиром, када је у једном моменту оштећени одбацио неколико покварених кромпира, тада га је окривљени са ножем посекао по врату и стомаку, наносећи му повреде са присуством крви на десној страни рамена, као и ломљење са дислокацијом 11. ребра на десној страни рамена,

- Чиме је починио кривично дело Тешка телесна повреда из члана 189 став 5 у вези са ставом 1 подстав 1.3 КЗРК.

Па га суд применом одреби члана 4, 7, 17, 21, 41, 45, 73, 74, 75, 76, 83, 189 став 5 у вези става 1 подстав 1.3 КЗРК у вези са чланом 365 и 3663 КП Косова, суд га

О С У Ћ У Ј Е

1. На казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци.

2. Окривљени се обавезује да плати трошкове кривичног поступка, а на име судског паушала плати износ од 20 (двадесет) еура у року од 15 (петнаест) дана од дана правноснажности ове пресуде.

Окривљени се обавезује да на име Програма за накнаду жртвама злочина плати износ од 50 (педесет) еура у року од 15 (петнаест) дана од дана правноснажности ове пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Основно тужилаштво из Митровице – Одељење за тешка кривична дела подигло је Оптужницу РР.І.бр. 276/2014 од 09.10.2017.године против оптуженог С.М. због кривичног дела Тешка телесна повреда из члана 189 став 5 у вези става 1 подстав 1.3. КЗРК.

Суд је заказао и одржао почетни претрес коме су присуствовале странке и то Државни тужилац Исмет Ујкани, окривљени С.М. његов адвокат и оштећени А.М.

Суд је пре одржавања почетног претреса уз позив за овај претрес оптуженом и његовом браниоцу доставио оптужницу.

Суд је на почетни претрес позвао и оштећеног А.М. иако одредбе Закона о кривичном поступку не предвиђају обавезу суда да оштећеног позива на почетни претрес. Суд је оштећеном преко судског позива и преко записника о почетном претресу дао поуку о његовим правима у кривичном поступку који је у току.

На почетном претресу суд је из исказа странака, а на питање суда утврдио чињеницу да је Државни тужилац окривљеном и његовом браниоцу уз оптужницу доставио и материјал који поседује, контролише и надзире.

Суд је даље током почетног претреса поучио окривљеног о његовим правима из члана 246 ЗКП, а посебно о праву да призна кривицу за кривично дело за која га Државни тужилац оптужницом терети, уз указивање му на последице и бенифите тог и таквог признања кривице.

Након што је на одржаном почетном претресу Државни тужилац прочитао оптужницу, суд је сходно члану 246 став 3 ЗКП приступио утврђивању чињенице да ли је оптужени разумео оптужницу. Пошто је суд утврдио да је оптужени разумео оптужницу, онда му је пружио могућност да се изјасни о оптужници на начин да призна кривицу или да изјави да није крив.

Изјашњавајући се о кривици оптужени је казао да се осећа кривим за оно за шта га оптужница терети и то за кривично дело Тешка телесна повреда из члана 189 став 5 у вези става 1 подстав 1.3. КЗРК.

Након што је оптужени признао кривицу, суд је у наставку почетног претреса поступио у смислу члана 248 став 2 ЗКП и затражио мишљење Државног тужиоца и браниоца окривљеног а у вези са признањем кривице од стране оптуженог С.М. Тим поводом:

1. Државни тужилац је изјавио да је признање кривице од стране оптуженог утемељено и на доказима који се налазе у списима предмета, а у оптужници су предложени да се изведу као докази на главном претресу, из чега произилази да је оптужени извршио кривично за које се оптужницом терети, па предлажем суду да прихвати његово признање кривице.
2. Бранилац оптуженог, адвокат је изјавио: Сматрам да је признање кривице од стране оптуженог подржано доказима који се налазе у списима предмета, учињено је на добровољан начин, уз самосвест о датој изјави, а после довољно консултација које је обавио самном а у вези са случајем. Предлажем суду да приликом одређивања врсте и висине казне да има у виду чињеницу да се према оптуженом не води неки други кривични поступак, да раније није осуђиван, да је сарађивао са органима поступка, да је у време извршења кривичног дела био млад, да нема последица извршеног кривичног дела којих је било само у време настанка дела. Предлажем и то да суд цени и оцени његово изражено кајање, па сматрам да ће и са изрицањем једне алтернативне казне бити постигнута сврха кривичне санкције.

Суд је пружио и оштећеном А.М. прилику да се изјасни о признању кривице оптуженог те да истакне одштетни захтев. Он се није изјаснио о признању кривице, нити је истакао имовинско-правни захтев.

Након што је оптужени признао кривицу за почињено кривично дело за које се оптужницом терети, а Државни тужилац и његов бранилац се изјаснили о том његовом признању, суд је применом члана 248 став 1 ЗКП приступио утврђивању, те утврдио да је окривљени разумео природу и последице признања кривице, да је признање кривице дато добровољно и после довољно консултација са браниоцем, да је признање кривице подржано чињеницама у вези са случајем које су садржане у оптужници и материјалу које је Државни тужилац презентовао уз оптужницу, а коју је окривљени прихватио, као и сваки други доказ, као што су искази сведока, те исказ оптуженог, које је Тужилац поднео. Поред тога суд је утврдио да оптужница не садржи ни једну повреду Закона или фактичку грешку.

У односу на кривично дело чије је извршење окривљени признао, а које признање је суд прихватио, суд је утврдио да у списима предмета постоје докази

којима се поткрепљује признање извршеног кривичног дела од стране окривљеног С.М.

Сходно тако утврђеном чињеничном стању суд је наставио почетни претрес са изрицањем казне оптуженом за наведено кривично дело.

Суд је приликом одређивања врсте и висине казне оптуженом за почињено кривично дело узео у обзир отежавајуће и олакшавајуће околности које утичу на врсту и висину казне, а које околности предвиђа члан 73 КЗРК. Као отежавајућу околност на страни оптуженог суд је узео у обзир висок степен умишљаја код оптуженог. Од олакшавајућих околности суд је на страни оптуженог узео то што је оптужени признао кривицу, изразио кајање због почињеног кривичног дела, коректно се понашао у суду, његову ранију неосуђиваност, чињеницу да је у време извршења кривичног дела био млад, да се против њега не води неки други кривични поступак. Члан 74 у ставу 2 КЗРК предвиђа и набраја отежавајуће и олакшавајуће околности које могу постојати код оптуженог уз нагласак да се суд не ограничава само на њих.

Приликом одмеравања врсте и висине казне суд је имао у виду следеће чињенице: Чланом 189 став 5 у вези са ставом 1 подстав 1.3 КЗРК предвиђена је казна затвора у трајању од најмање три године. С тим у вези члан 75 став 1 тачка 1.3 КЗРК каже да суд може казну смањити испод законског минимума или изрећи блажу врсту казне у случајевима кад оптужени призна кривицу. С тим у вези суд је у конкретном случају оптуженом изрекао казну затвора која је мања од минималне а могуће казне затвора за кривично дело Тешка телесна повреда из члана 189 став 5 у вези става 1 подстав 1.3. КЗРК. Наиме, Закон је за ово кривично дело као најмању казну затвора прописао три године

Суд је сагласно члану 453 став 1 ЗКП одлучио да оптуженог обавезе да плати трошкове кривичног поступка и то у износу од 20 еура на име паушала, пошто других трошкова није било.

Суд је на основу Закона број 05/Л-036 од накнади жртвама Злочина обавезао оптуженог да плати таксу за Програм о накнади жртвама злочина у износу од 50 еура.

Суд није одлучивао о одштетном захтеву оштећеног јер такав захтев није постављен током кривичног поступка. Оштећени је благовремено преко обавештења на позиву и преко записника о почетном претресу поучен о његовим правима, али он није хтео да их оставарује у кривичном поступку, не наводећи разлоге за то.

Оцењујући правно утврђено чињенично стање суд је нашао да су у њему садржана сва битна објективна и субјективна обележја кривичног дела Тешка телесна повреда из члана 189 став 5 у вези става 1 подстав 1.3 КЗРК.

При оцени психичког односа учиниоца према кривичном делу Тешка телесна повреда, суд је закључио да је окривљени ово кривично дело учинио са умишљајем. Постојање умишљаја у односу на последицу суд је утврдио преко објективних елемената, тј. преко радње извршења предузете од стране оптуженог. Наиме, окривљени је ножем, дакле опасним средством, нанео оштећеном А.М. посекотине у пределу врата и стомака.

Суд је прихватио правну квалификацију кривичног дела дату од Државног тужиоца у оптужници о радњи предузетој од стране оптуженог, а на штету оштећеног А.М. Наиме, став 5 члана 189 КЗРК каже да кад су радње из става 1, 2 и 3 члана 189 КЗРК извршене оружјем, опасним средством или другим предметом подобним да изазове тешке телесне повреде или озбиљно погоршање здравља ..., Означени ставови 1, 2 и 3 члана 189 говоре о наношењу тешких телесних повреда другом лицу. Ова три става надопуњује у овој кривично-правној ствари став 5 члана 189 КЗРК који наношење телесних повреда из ставова 1,2 и 3 члана 189 КЗРК везује за чињеницу наношења тешких телесних повреда опасним оружјем или другим предметом подобним да нанесе тешке телесне повреде о ком оружју и предметима говори став 5 овог члана 189. Све наведено подупире одлуку суда да прихвати правну квалификацију дату од Државног тужиоца у односу на кривично дело које је предмет одлучивања у овој пресуди. По оцени суда нож је опасно оруђе чијом употребом на начин на који је то учинио оптужени може имати и далеко теже последице од оних које су настале, а које су окарактерисане као тешке телесне повреде. Танка је линија раздвајања између могућих последица и оних које су настале на врату оштећеног А.М. овако опасним средством у објективној стварности коју карактерише брзо одвијање радњи извршења и при којима није могуће контролисати последице радње.

По теорији позивитног права радњу извршења код кривичног дела тешка телесна повреда представља свака она радња која је подобна да проузрокује тешку повреду телесног интегритета, односно да изазове тешко нарушавање здравља. Те радње као и код кривичног дела Убиства могу да буду врло различите, а при њиховом предузимању се могу користити врло различита средства.

Суд даље сматра да су у радњама оптуженог С.М. остварена сва битна, објективна и субјективна обележја бића кривичног дела Тешка телесна повреда из члана 189 став 5 у вези са ставом 1 тачка 1.3 КЗРК. Потом суд сматра да су поред радњи извршења која спада у објективно обележје овог кривичног дела у бићу предметног кривичног дела присутна и сва друга битна обележја овог кривичног дела, а то су последица, предмет радње, средство, начин извршења, место и време извршења кривичног дела.

Што се тиче психичког односа оптуженог С.М. према почињеном кривичном делу суд сматра да је он поступао са директним умишљајем, те да је био свестан свога дела и хтео његово извршење. Суд даље сматра да је степен интензитета елемената свести и воље код оптуженог био висок. Наиме, он је знао да својом радњом остварује све битне елементе бића овог кривичног дела укључујући ту и последицу чије наступање је схватио као реалну могућност. Он је по оцени суда био свестан тих елемената приликом извршења кривичног дела. Он је даље, становиште је суда, хтео извршење дела. У погледу последице суд цени да је он хтео и њено наступање.

Имајући у виду тако утврђене околности од утицаја на висину казне, те степен друштвене опасности учињеног кривичног дела и кривичну одговорност оптуженог као његовог извршиоца, суд му је изрекао казну затвора испод законског минимума у висини од две године и шест месеци. То са уверењем да тако одмерена казна затвора по својој висини стоји у сразмери са тежином учињеног кривичног дела, степеном кривичне одговорности оптуженог и свим оним околностима које утичу на врсту и висину казне, а уз то и да је иста неопходна за остварење сврхе кажњавања из члана 41 КЗРК.

Суд није одлучивао о имовинско-правном захтеву оштећеног јер такав захтев није постављен током кривичног поступка.

Из свих напред изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде.

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ
Одељење за тешка кривична дела
К.бр. 125/17, дана: 13.06.2018. године

Записничар,
Јасмина Манојловић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,
Томислав Петровић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се уложити жалба у року од 15 дана од дана пријема пресуде Апелационом суду у Приштини, а преко овог суда. Жалба се мора предати у довољном броју примерака и то, за другу страну, а један примерак за суд.